

Диспозитив

Трябва ли член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО от 16 декември 1991 година, да се тълкува в смисъл, че не е пречка за събирането на данъчна вноска с прогресивна или пропорционална ставка върху прехвърлянето на имущество и удостоверяващите документи, когато с нея се облага сключването на договор за покупка, извършена от предприятие, чиято дейност се състои в покупко-продажбата на недвижими имоти или в тяхната покупка с цел последващо преобразуване или отдаване под наем.

(¹) ОВ С 158, 21.06.2008 г.

**Преюдициално запитване, отправено от
Verwaltungsgerichtshof (Австрия) на 4 декември 2008 г.
— Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft
und Forschung
(Дело C-542/08)
(2009/С 90/10)**

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Friedrich G. Barth

Отговорник: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Преюдициални въпроси

- 1) Прилагането на разпоредба, предвиждаща тригодишен давностен срок, към специалните надбавки за прослужено време, които в случаи като този по главното производство не са били предоставяни на работниците мигранти на основание на несъвместимо с общностното право вътрешно законодателство преди Решение на Съда на Европейските общности от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01, Recueil, стр. I-10239), представлява ли непряка дискриминация спрямо работниците мигранти по смисъла на член 39 ЕО и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 (¹) или ограничение на гарантираното с тези разпоредби свободно движение на работници?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: в случаи като този по главното производство член 39 ЕО и член 7,

параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 допускат ли прилагането на такава разпоредба за давностен срок към специалните надбавки за прослужено време, които не са били предоставяни на работниците мигранти на основание на несъвместимо с общностното право вътрешно законодателство преди Решение на Съда на Европейските общности от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01)?

- 3) При обстоятелства като тези по главното производство принципът на ефективност забранява ли прилагането на разпоредба, предвиждаща тригодишен давностен срок, срещу предявяването на права за минали периоди на специалните надбавки за прослужено време, които не са били предоставяни в нарушение на общностното право на основание на ясно формулирани вътрешноправни разпоредби?

(¹) ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11.

**Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof
(Германия) на 15 януари 2009 г. — Gudrun
Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen
— Familienkasse
(Дело C-16/09)
(2009/С 90/11)**

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gudrun Schwemmer

Отговорник: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Преюдициални въпроси

- 1) Нормата на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (¹), следва ли да се прилага по аналогия с член 10, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (²), към случаите, в които родителят с право на обезщетения не е поискал семейните обезщетения, на които има право в страната на заетост?